Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (muutoksenhakujaosto)
15 päivänä syyskuuta 2010

Asia T-157/09 P

Luigi Marcuccio
vastaan
Euroopan komissio

Muutoksenhaku — Henkilöstö — Virkamiehet — Kohtuullinen aika vahingonkorvausvaatimuksen esittämiselle — Myöhästyminen — Valitus, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset osittain selvästi puuttuvat ja joka on osittain selvästi perusteeton

Aihe: Valitus, jossa vaaditaan Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa F-42/08, Marcuccio vastaan komissio, 18.2.2009 antaman määräyksen (Kok. H., s. I-A-1-35 ja II-A-1-147) kumoamista.

Ratkaisu: Valitus hylätään. Luigi Marcuccio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet velvoitetaan korvaamaan Euroopan komissiolle tässä oikeusasiassa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Tiivistelmä

1. Oikeudenkäyntimenettely — Kannekirjelmä — Muotovaatimukset
(Unionin tuomioistuimen perussäännön 21 artiklan ensimmäinen kohta ja 53 artiklan ensimmäinen kohta; unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohta)

2. Virkamiehet — Kanne — Henkilöstösääntöjen 90 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus — Vaatimuksen esittämisen määräaika
(EY 236 artikla; henkilöstösääntöjen 90 ja 91 artikla)

3. Virkamiehet — Kanne — Määräajat — Toimielimelle osoitettu vahingonkorvausvaatimus
(EY 236 artikla; unionin tuomioistuimen perussäännön 46 artikla; henkilöstösääntöjen 90 artikla)

4. Virkamiehet — Kanne — Määräajat — Toimielimelle osoitettu vahingonkorvausvaatimus
(unionin tuomioistuimen perussäännön 46 artikla; henkilöstösääntöjen 90 artikla)

5. Oikeudenkäyntimenettely — Kanteen nostamisen määräajat — Kannekirjelmän tiedoksianto kirjatulla lähetyksellä
(virkamiestuomioistuimen työjärjestyksen 39 artiklan 1 kohta ja 100 artiklan 3 kohta)

1. Unionin tuomioistuimen perussäännön 21 artiklan ensimmäisen kohdan, jota sovelletaan perussäännön 53 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan menettelyyn unionin yleisessä tuomioistuimessa, ja unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan mukaan

kanteessa on mainittava muun muassa yhteenveto seikoista, joihin kanne perustuu. Kanteessa on näin ollen selvitettävä kanneperusteen sisältö, minkä vuoksi sen pelkkä mainitseminen abstraktisti ei täytä kyseisessä perussäännössä ja kyseisessä työjärjestyksessä asetettuja edellytyksiä. Tämän yhteenvedon on lisäksi oltava riittävän selvä ja täsmällinen, jotta vastaaja voi valmistella puolustuksensa ja jotta unionin yleinen tuomioistuin voi tarvittaessa antaa asiassa ratkaisun ilman täydentäviä tietoja.

Oikeusvarmuus ja hyvä oikeudenkäyttö edellyttävät, että kanne ja tarkemmin ottaen kanneperuste voidaan ottaa tutkittavaksi vain, jos ne oleelliset tosiseikat ja oikeudelliset seikat, joihin kanne perustuu, ilmenevät johdonmukaisesti ja ymmärrettävästi itse kannekirjelmän tekstistä. Unionin yleisen tuomioistuimen tehtävänä ei ole yrittää saada selville kaikista ensimmäisen kanneperusteen tueksi vedotuista seikoista, voidaanko näitä seikkoja käyttää myös toisen kanneperusteen tueksi.

(ks. 27 kohta)

Viittaukset:

Unionin yleinen tuomioistuin: asia T-16/09 P, Marcuccio v. komissio, 23.3.2010, 15 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen

2. Virkamiehen ja toimielimen, johon virkamies kuuluu tai kuului, välinen vahingonkorvausta koskeva riita-asia kuuluu silloin, kun se perustuu sen, jota asia koskee, ja toimielimen väliseen palvelussuhteeseen, EY 236 artiklan (jonka sisältö vastaa SEUT 270 artiklan sisältöä) ja henkilöstösääntöjen 90 ja 91 artiklan soveltamisalaan.

Se, että EY 236 artiklassa ja henkilöstösääntöjen 90 artiklassa ei vahvisteta määräaikaa vahingonkorvausvaatimuksen esittämiselle, ei merkitse sitä, että vaatimus kohtuullisesta määräajasta tällaisen vaatimuksen esittämiselle olisi lainvastainen. Kyseistä määräystä ja säännöstä on nimittäin sovellettava muun muassa vahingonkorvausvaatimukseen noudattaen Euroopan unionin oikeuden yleisiä periaatteita, jotka ovat oikeusvarmuuden periaate ja luottamuksensuojan periaate. Kun määräyksissä ja säännöksissä ei mainita mitään asiasta, nämä yleiset periaatteet ovat esteenä sille, että toimielimet ja luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt voisivat toimia ilman minkäänlaisia määräaikoja ja vaarantaa tällä tavoin muun muassa saavutetun oikeusaseman vakauden, ja ne edellyttävät kohtuullisen määräajan noudattamista.

Euroopan unionin toimielimen suhteissaan henkilöstöönsä aiheuttaman vahinkotapahtuman riitauttaminen kohtuullisen määräajan jälkeen vaikuttaa oikeusvarmuuteen asianomaisen toimielimen ja sen henkilöstön välisissä oikeussuhteissa ja rasittaa Euroopan unionin talousarviota kuluilla, jotka johtuvat ajallisesti liian kaukaisesta tapahtumasta. Oikeusvarmuuden periaate edellyttää näin ollen, että henkilöstö esittää korvausvaatimuksensa kohtuullisessa ajassa toimielimen suhteissaan henkilöstöönsä väitetysti aiheuttaman vahingon tapahtumisen jälkeen.

(ks. 40–43 kohta)

Viittaukset:

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin: asia T-144/02, Eagle ym. v. komissio, 5.10.2004 (Kok., s. II-3381, 62 kohta) ja asia T-114/08 P, Marcuccio v. komissio, 26.6.2009, Kok. H., s. I-B-1-53 ja II-B-1-313, 12 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen

Unionin yleinen tuomioistuin: em. asia Marcuccio v. komissio, 23.3.2010, 34 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen

3. Virkamiehen ja toimielimen, johon virkamies kuuluu tai kuului, välinen vahingonkorvausta koskeva riita-asia kuuluu silloin, kun se perustuu sen, jota asia koskee, ja toimielimen väliseen palvelussuhteeseen, EY 236 artiklan eikä unionin tuomioistuimen perussäännön 46 artiklan soveltamisalaan. Tässä jälkimmäisessä artiklassa vahvistettu viiden vuoden vanhentumisaika ei siis ole

asianomaisen kanteen nostamisen määräajan kohtuullisuuden arviointiperuste vaan enintään tässä arvioinnissa merkityksellinen vertailutekijä, koska tällä vanhentumisajalla pyritään myös takaamaan oikeusvarmuus Euroopan unionia vastaan nostetuissa vahingonkorvauskanteissa. Näin ollen se, että vaatimus esitettiin viiden vuoden kuluessa siitä, kun ne, joita asia koskee, tulivat tietoiseksi tilanteesta, johon he ovat tyytymättömiä, ei riitä siihen, että katsottaisiin, että kyseinen vaatimus on esitetty kohtuullisessa määräajassa.

(ks. 45 kohta)

Viittaukset:

Unionin yleinen tuomioistuin: em. asia Marcuccio v. komissio, 23.3.2010, 37 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen

4. Määräajan määrittäminen vahingonkorvauskanteen nostamiselle on oikeuskysymys. Jos vahingonkorvausvaatimuksen, joka perustuu virkamiehen ja toimielimen, johon tämä kuuluu, väliseen palvelussuhteeseen, esittämiseen sovellettavassa säännöstössä ei säädetä määräajasta, kyseinen vaatimus on esitettävä kohtuullisessa ajassa, joka määritetään asian olosuhteet huomioiden. Vaikka virkamiestuomioistuin määrittää riippumattomasti merkitykselliset tosiseikat ja arvioi niitä lukuun ottamatta niiden vääristämistä koskevia tapauksia, se arvioi niitä tämän jälkeen oikeudellisesti kohtuullisessa ajassa toimimista koskevan periaatteen mukaisesti ja unionin yleisen tuomioistuimen valvonnassa.

(ks. 47 kohta)

Viittaukset:

Unionin yleinen tuomioistuin: em. asia Marcuccio v. komissio, 23.3.2010, 39 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen

5. Jos virkamiestuomioistuimen kirjaamo antaa kannekirjelmän tiedoksi vastaajalle kirjatulla lähetyksellä, määräajat käynnistävä tiedoksiantamispäivämäärä on päivämäärä, jona kyseinen asianosainen on ilmoittanut vastaanottaneensa hänelle osoitetun kirjatun lähetyksen.

(ks. 69 ja 70 kohta)

Viittaukset:

Unionin yleinen tuomioistuin: em. asia Marcuccio v. komissio, 23.3.2010, 64 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen